

БУРЯ ЧЕРЕЗ РОЗКАЗ КУЛІДЖА ЗРОСТАЄ

ВАШИНГТОН, 24. мая. — Протести проти прогібайного приказу, виданого президентом Куліджем ще дня 8. мая, а оголошеного аж 18. мая, не втихають.

До уряду доходять протести від горожан по всіх просто Злучених Державах. Протести тих прийшли тільки, що уряд вискакує глибоке здивування.

Протестують далі самі урядники стейтів. Свій стейтвовий губернаторів підняли вже протести в імені своїх урядів. Шоби їх яко-такто втихомирити, федеральний уряд збирається видати пояснення до свого приказу, в якому він буде з'ясувати свій приказ децю злагодити. Уряд саме пояснить, що він не думав надавати урядникам стейтів прав виходити поза рамки стейтів та що приказ будуть виконувати тільки ті стейти, які на це згодні.

УРЯДОВИ ШЕ Й СЬОГО МАЛО.

Ща другими зглядами, однак, уряд зовсім не думав уступити. Що більше, він навіть заподіє заострення приказу. Зробити він це думав, не дивлячись на протести проти приказу, які підносяться в конгресі. Після ніякого застосування вилася до сенату дошлу промову сенатор Робінсон, який назвав свій приказ негідним і конституційним; на його погляд, така справа може бути покладена тільки тою дорогою, якою змінюється конституція. Подібні промови говорили конгресмени в палаті посівів.

НАЙВИСШИЙ СУД ПРО РАСОВИЙ ПОДІЛ В АМЕРИЦІ.

ВАШИНГТОН, 24. мая. — Найвищий суд Злучених Держав розглядає нині питання, чи владствитель дому або другої власності має право, продаючи його, ставити в контракті обмеження, що купувачу не переподать його Мурином.

Позовники стояли на становищі, що ставлення таких умов у контракті є порушенням рівності Мурина, застерженої американською конституцією. Суд стану на становищі, що маєток є приватна власність, і конституція Злучених Держав тут ні про що.

СУД ПРО ПРАВО ПІКЕТОВАННЯ.

НЮ ЙОРК, 24. мая. — Міський суд розглядає нині обжаловання 36 страйківських кушнірських робітників, яких поліція арештувала за те, що вони пікетували перед підприємствами. Суду musia усіх страйківів на волю, а полісменам да дозволу за арештування пікет, казючи, що робітникам присагує право страйкувати, а владка мирною деймоустрією наконювати других робітників до страйку.

ЖИДИ ЗБЕРАЛИ БІЛЬШЕ, ЯК ХОТІЛИ.

НЮ ЙОРК, 24. мая. — Жидівська кампанія на допомогу для різних жидівських національних інституцій та шайн, яка мала зібрати 25 мільонів доларів, покінчила нині. Сілдкі мав зібрано в шайн Америкі, ще не знаєти. В Ню Йорку, де мали зібрати 6 мільонів, зібрано 650,000 доларів більше, як визначено на Ню Йорк.

СМЕРТЬ НУРКА НА ДНІ РИКИ.

НЮ ЙОРК, 24. мая. — На дні Іст Риверу, що обліває Ню Йорк зі скоду, яких 40 стів під поверхню води розгортає нині страшна трагедія, яка коштувала життя одного чоловіка.

При кіли 14-ої вулиці працювала на воді горстка робітників одної булавальної машини, яка мала за шіль виставити в воді якусь будову. Робітники працювали під водою, і тому кожний з них був вправним нуркою. Коло три чверти на 12. годину в поладу робітники покидають роботу та йдуть на обід. В сей час всіх нуриків витягають на поверхню.

Стаєть така й нині. На кілька хвилин перед світком машини витягнуто з води двох нуриків-приятелів: Джана Діваяна та його помічника Томаса Еліса. Томас Еліс вийшов з води перший і сеччас розлучив воздушну rurky, якою помується воздух у зєднаній шолом нурика, як він працює під водою. Еліс вилно не знав, що Діваян думав зійти ще раз у воду, а Діваян не знав, що rurka від його нурикового одліня перервана. З сей час обидва Еліс, який вже відходив на обід, почув три дзвічки, які означали небезпеку нурика та прозубо витягнути сейчас на поверхню води. Еліс кинувся до товариша; його не було на лодці. Він був у воді. Еліс прикрутивши скорше rurky, обдг на себе нуриків одліня і спускає у воду. Його то товариш лежав без руку на дні ріки. Еліс пробував його підняти, але не міг, бо одліня олований чобіт товариша зачепився за якийсь завіз на дні. Треба було йому лодку віднести назад, зким якийсь вогну товариша. Воздух у одліня Еліса, планів обох на поверхню води. Покінчений алкар ствердів, смерть.

Тло відставлено до трупарів, а поліція почала сілство надати, на скільки є в тому каркізної неостороги, що одні робітників другому влітає воздушну rurky та спричиняє його смерть.

МАРЕВО ЛІСТОПАДОВИХ ДНІВ.

„Газета Роранна“ приносить таку вістку: „Вивядовці“ сілдої експозитурі Островський та Войцеховський, підчас своєї сілдої діяльності в Малехові, прикладово впади на сілди осоружного злочину ще з 1918 р. підчас польсько-українських боїв. Вийшло на верх, що якийсь Петро Абрамик з Бурка, зустрівши безбронного жовіра Юрія Ж. з Коломиї, який вступив до хати господаря Лойка, де його окружили українські жовіри і вразили в полон, — обравив його з однієї черевічки та готівки, а відтак виведив в поле, потайки злочинно застрілив „Бестяльського“ юнака, який гадав, що сілди його огидливого злочину зовсім задержі, арештували; сілство вельдється“. Не торкаючись даного випадку, який мабує не так легко перевірити після 8 років, — сілди зазначити, що в рідко-рідко в польській пресі читаємо про такі нововідкриті злочини, в яких нема сумніву, можуть грати чималу роль мотиви „особистих поражунок“ між селянами або тими, які випадають 8 років тому, десь ставали проти себе як два воякуки жовіри.

ПОТРІБНА АКАДЕМІЯ.

Довідемося (чорне на білі) від варшавського кореспондента одного львівського часопису, що у Варшаві від двох літ існує академія вломників, де ці ряди ворів за лізінах как виховують себе на містох цієї професії. Чи внища школа вить новими методами, має своїх професорів і студентів, практичні курси, то що. Послушайте далі: „Поліція дуже добре знає про існування цієї „освітньої інституції“, однак не може її зліквідувати, не маючи доказів вни. Від кількох місяців вичемо мілкая шолона про якусь нову розробку огнотривку карт. Варта пригадати собі при цьому добу, коли поліція ліквідувала шолона український університет у Львові. Вона не чекала на „докази вни“, бо їй соромно було признатись, що внино є вчинити, а проте не так дуже перемомляла з нашими професорами і студентами.

ПОБІДА ГАРКАВЕНКА.

У варшавському ширку закінчили недавно міжнародні змагання атлетів, які продовжувалися біля 40 днів і в яких брали участь представники майже шірог світу, включно до неого. Переможцем в змаганні вилшов Українець п. Гаркавенко, який одержав першу нагороду — 5.000 зол. пол.

НОВА ОПЕРА ПУЧЧІНА.

У міській виставці заліскувчій „Гудальон“ в рукописі оперу „Дурранд“. На претері! був Муссоліні, музики та критики з усього світа. Львожа коштувала офіційно 3.500 лірів, а в дійсності мельомани платили за місця казкові суми. Оперу зустріли з ентузіазмом.

ПЕРЕВІРКА РЕВЕЛЯЦІЇ ОЛЬШАНСЬКОГО.

В краківських шоденниках появилися вістки про вислід перевірки ревеляції Ольшанського, який проголосив себе був атеїстичником на през. Войцеховського. Як відомо, в часі процесу Штайгера Ольшанський надіслав до львівського суду лист, в якому подавав свою біографію, оповідав про побут в Перемішлі і Львові перед і в часі атеїтату, та подавав, що мотивом його вчинку був факт заморудування Поляками в часі польсько-української війни його шуріна Скреметки (мабує Черемети). Львівська прокуратура, бажаючи перевірити ці ревеляційні дані, вилсила до Самбора, Доромілія Я. Хирова суддою окр. суду Мементовського для переведення сілства. Судда Мементовський перевів сілство і ствердив, що всі заповідані в листі Ольшанського дані, себто всі дані щодо біографії, побути й заморудування його шуріна відповідають дійсності. Очевидно, від ствердження цих ревеляцій до ствердження атеїтату на през. Войцеховського ще далека дорога.

ЗРАЗОК З ВИБОРІВ НА ЗАКАРПАТСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Жиди з Закарпатської України вносили до виборчого суду в Празі скаргу на виборчі надухити при виборах 25. V. 1925. В скарзі Жиди домагалися уневажнення цих виборів. Жидівська партія не збирала толку на Закарпатті вимаганнях 39,000, так що не дістала мандату, потрібного числа голосів не збирала. всалсидом вних надухити владі. В скарзі доказується, що вниновиком був у першій мріі вісцубератор Розенфельд. Вн в парозубератор президентом міністрів Шенгером намовив чиниш Унгара казкувати на сісті чеської аграрної партії, щоб він в сей сісті відіграву голосів від жидівської лісти. Судно урловель вни. вниур. справ Кубата намовив рабина Вебери, шоби створив нову, так завуу жидівську, господарську партію для виборів, а валаа буде покривати всі її виборчі владки. Скарга доказує, що на сісті цей жидівсько-господарської партії підроблено підписи, що навіть підписано людей, яких нема, що ця партія не зложила приписаних 13,000 золотих, що Розенфельд дав Жидові Унгарові виборчі підписи 100,000 Кч., а сей чинусь потім обидженний звернув 80,000, та квіти на 20,000, що жупани (старости) по грошам відібрали трафік і козміцій публічно заборонили голосувати на жидівську партію. Виборчий суд розглядав до справу 22. IV. п. р. і як це можна було наперд перебадчити, виправдав вниновиків владжувч.

ТРАГЕДІЯ ПОДРУЖЖА.

В Салагорі на Буковині помер нагодо мертво надрадник суду у Чернівцях, що перейшов на смертну, Юліян Цурковський. Був він сином Ігнатія Цурковського гр. кат. пароха з Луці коло Яблонова (Коломийщини). Був це праведний і добрий чоловік і мав намір відкрити адвокатську канцелярію. — Перед кілканняйнітї роками оженився був з Румункою Домою, служачою. Меліакх Хелесо в Салагорі і там жинка, не встигнув під влітвом алкоголью, чи божевелья, сконіроу зарубавоа його. Тепер вона арештована сидить в карній суді у Чернівцях і буде відповідати за вбивство сото мужа.

НА МАРТІНЕСІ СВЯТА 1. ТРАВНЯ.

Перемиське робітництво святкувало день 1. травня окремими зборами, які відбулися в салі „Народного Дому“. Свято не відбулося без інциденту. Коли салиа почала наповнюватися учасниками, присутний на салі представник старства одержав якесь тайне припоручення і з місця оголосив розважання зборів. На салі викликали це велике обурення, тимбільше, що йкто не знав причини цього зарядження. Почулис голоси обурення і ніхто не опускав салі. Толд комісар поліції завівавав відліти поліції, який негайно прибув і багнетами почав розганяти учасників. Шойно на інтервенцію провідника зборів, перемиський староста відліклав своїх зарядження і поліції ший інцидент тим, що підчинив йому урядник „але зрозумів“ дану йому інструкцію. Після цього збори відбулися в спокійно і закінчилися ухваленням рішучого протесту проти шикан адміністративних чинишків.

ЖИТТЯ ЛЬВОВА.

Ось що каже статистика з лютото: Львів має зареєстрованих 235.184 мешканців. На 300, уроджених є 251 померших. Урохпінсь родиться більше як дітяк. Найбільше змерло на сухоті (50), далі на серце (44), запалення легенів (31) і рака (13). Стількиж (фатальна трипідятка!) було й самоубийств. Вмерло 177 мушун і 191 жинок. За місяць було аж 794 нещаслих випадків. Трамаві перевезло 2,824,889 людей. Шукало праці 1572 мушун і 592 жинки; на це чисило було 118 вільних місць для мушун і 276 для жинки усього 270 службичи. За нок усього було безробітних з чого 1900 булавальних робітників, — 980 інтелігентів. Вилдали дозволу на будову 27 домів. Львів їв 2608 коров, 2978 тел, 4795 бевеж, 330 коели, 280 вівчак, 89 волів і 174.550 кг. дозвеного м'яса. Влітавало Львів 12.247 осіб, з чого дуже мало цурчатів: 203 з Австрії, 97 з Чехословащини, 46 з Німеччини, 41 з Румунії, 30 з Мадрищини. До Каси корих-золосишчор 18.300 недужих.

ПІЛСУДСКІ СТАНЕ ДИКТАТОРОМ ПОЛЬЩІ

ВАРШАВА 24. мая. — З боку тимчасового уряду Пилсудського оголошують таку програму:

В найближній понеділок відбудуться вибори президента. Наділене президентом особливими повноваженнями. Розважання парламенту, президент урядую один рік безперерпні з собою і сенатом.

Розважання виборів, але тільки в тім случаю, коли не окаяється потреба продовжити диктаторську владу президента на довший літ.

Кандидатом на президента буде Пилсудскі, а тим самим і будучим диктатором Польщі.

ЩО КАЖУТЬ ПРАВИ ПРО ДИКТАТУРУ ПІЛСУДСЬКОГО? ВАРШАВА, 24. мая. — В праних кругах переважає думка, шоби держати себе з резервою супроти диктатури Пилсудського. Якщо він викаже справжній хист, удержитись при владі і зуміє завести лад в державі, годі йому стаяти з ним до операції. Колиж його режим не принесе з собою лад, думают вони виступити проти збройної сілдо і усунути його від владі так, як Пилсудскі усунув Вітоса і Войцеховського.

ПІЛСУДСКІ ЗАГОВОРИТЬ ДО АРМІЇ.

ВАРШАВА, 24. мая. — В своїй прокламції, виданій до армії, Пилсудскі підніс, що в тім часі, коли други робили маєткі і думали про себе, він боронив вгичини від більшовиків. Таксамо тепер хопив за зброю, шоби освободити край від своїх власних галасів.

Пилсудскі жаує за пролятою кровю та визнає армію, шоби вона задержала карність і послух першому польському Маршалкові, який її вже стільки разів від до побид.

АБД-ЕЛЬ-КРИМ ПРОСИТЬ ФРАНЦІЮ НА МИР.

ПАРИЖ, 24. мая. — Абд-ель-Крим звернувся через Французів до Парента до французького Говернору з просьбою розпочати нових мирових переговорів.

Після французських злівопель не ходити тут о властній переговорів, бо Абд-ель-Крим вже заєвас на ласку і неспасу Французів.

Правительство має зайняти сьогодні своє становище шодо до того.

Абд-ель-Крим має схоронитися в нейтральній полісі Тангіру.

Французи поступают вперед і не стрічають при нових воєнних операціях ніякого опору.

Найсильніший племена Рифів вже покинули Абд-ель-Крима і не дають йому дальшої помічі. Мимо того не вірять в ширість мирового предложения Абд-ель-Крима, бо кажуць, що він буде боритись ще далі.

НАД ЧИМ РАДИТЬ РОЗОРУЖНА КОНФЕРЕНЦІЯ.

ЖЕНЕВА, 24. мая. — На внесенне французького делегата Павла Бонкура вніслася Підготовча Комісія до Ради Ліції Націй з пропозицією, шоби вона означила своє становище в случаю, коли якась держава нападе на другу, або коли буде застосовано небезпека війни.

В той спліс залучено наряду Приготовчої Комісії з апарату Ради Ліції, бо оба ті тіла мусять спільно розуміюватись, шоби була одна думка і один план.

Саму kwestію дуже вирішувати експерти.

ВИБУХ ВУЛЬКАНА В ЯПОЇЇ.

ТОКІО, 25. мая. — В провінції Токаї вибух вулькана 2000 селян пропало і не знаєти, чи вони, сховалися перед лавою чи загинули. Других від тисячі втікло між гори.

ВИКЛИДУЮТЬ КОРЕСПОНДЕНТА З РУМУНІЇ.

ПАРИЖ, 24. мая. — З Букаресту прийшла сода вістка, що румунська поліція андала на Румунії кореспондента „Ньюйоркського Таймсу“ за те, шоби він вилса до Америкі неприхильні артикули про положення в Румунії та що скритикував теперішнє правительство.

Він виступив остро проти корупційного міністерства Бранья та проти короля і королевої за авантюру з престолонаслідником Каролем.

ПРЕЗИДЕНТ ФРАНЦІЇ ПРО УПАДОК ФРАНКА.

МЕЦЬ, 24. мая. — Президент Гастон Думерг, перебуваючи на терені Альзасії і Лотарингії, говорив про потребу дальшої жертви з боку Французів. Тим разом колить о жертву майна, шоби виплатити державній фінанси.

Президент підніс, шоби аріанованеся Франція є не тільки в інтерес Франції, але і других народів, бо фінансова катастрофа Франції потягне за собою катастрофу других держав.

АНГЛІЙСЬКІ МАЙНЕРИ ПЕРЕД ВАЖНИМ РІШЕННЯМ.

ЛОНДОН, 24. мая. — Чи далі, тим гірша ситуація і нема вигляду на кошель майнерського страйку.

Експедиція майнерської юніи має заняти тепер становище шодо натягнутої обертї дальших субсидій з боку правительства, яка то обертї важна тільки до кілци сего місяця.

Користуйтеся з Нагоди. ТЕПЕР БЕЗ ВСТУПНОЇ ОПЛАТИ ПРИЙМАЄТЬСЯ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА. ВСТУПАЙТЕ СЕЙЧАС! ВСТУПАЙТЕ СЕЙЧАС!

„СВОБОДА“ (LIBERTY)

FOUNDED 1892. Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J. Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1914, under the Act of March 3, 1879. Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 23, 1918.

Table with subscription rates: Three cents a copy, One year \$7.00, Six months \$4.00, Foreign and Jersey City Rates: One year \$10.00, Six months \$6.00, Three months \$3.75.

Зв'язку змінювати адресу платитися 10 центів. За зміною редакції не відповідає. Телефон „Свобода“: 498 Montgomery, Текс. У. Н. Коюз: 1838 Montgomery. 3 Канади належить вислати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: „СВОБОДА“, P. O. BOX 346, Jersey City, N. J.

ЗАПОВІДЬ ЗМІНИ?

Коли два роки тому назад американський народ вибрав кілька-мільйонами більшістю своїм президентом Калвіна Куліджа, то републиканські прихильники впевнили народ і себе, що такий вибір в 1924 році є рішучою певним вибором в 1928 році. Другими словами, вони не припускали, що така величезна популярність републиканського кандидата могла скоро статися.

Два роки минули від тих пам'ятних виборів, і нині вже републиканські прихильники не так дуже певні популярності свого речника. За останні кілька місяців случилося кілька подій, які мігали принести три великі парадоксальні результати: Непевні програв-правироби в стейті Іллінойс відомий прихильник урядової політики сенатор Меккінал. Витяк у стейті Пенсильванії впади покараний президентом міністерським кабінетом сенатор Пенер, а кілька днів тому назад у стейті Орегон упав третій прихильник президента сенатор Стенділа.

Сі три вигоди в підпорх федеральної адміністрації викликали велике здивування й полум'я в рядах її твердих поклонників. Вони показали на факт, що популярність президента минала вже вершок свого розвою, та що тепер вона склоняється до упадку. Коли не станеться щось надзвичайне, то вже в сьогоднішніх обсягах виборів президент може втратити більшість у обидві боки в обході палатах конгресу, за чим дуже легко може піти розгром його партії при наступних президентських виборах.

Вратується може уряд переведенням корисних суспільних законів. Та як це видно з заховація уряду в справі фармерської, імміграційної, з його заховація в углевім непорозумінні, ледво чи від цієї адміністрації можна чогось подібного сподіватися.

АМЕРИКАНСЬКІ ЛІБЕРАЛИ ПРО ВАРТІСТЬ ПОЛЬСЬКОГО ПЕРЕВОРОТУ

Американські ліберальні тиженік Де Но Руполько оцінює переворот Пилсудського отсими словами: „Покісно не можливо сказати з усюю певністю, на скільки неадава революція в Польщі є утвердженя і як вона буде мати наслідки.

„Пилсудський належить до небезпечної класи романтичних авантюристів, які вважають своїм завданням роздобути своїм біднішим землякам більше військової влади й більшого добробуту.

„Серед існуючих умов для людини такої, як він, здобути одно або друге не можливо. Навть якщо він потрапив здобути щось в одному напрямку, то самий здобуток ослабить його успіх у другому напрямі.

„Новий диктатор Польщі не може зробити такого військового замаху, щоби при його допомозі прогнати військову славу з Польщі. Завдання добробуту. Польщі треба мира, спокою, а не війни.

„Пилсудський не може зробити такого військового замаху, щоби при його допомозі прогнати військову славу з Польщі. Завдання добробуту. Польщі треба мира, спокою, а не війни.

„Пилсудський не може зробити такого військового замаху, щоби при його допомозі прогнати військову славу з Польщі. Завдання добробуту. Польщі треба мира, спокою, а не війни.

„Пилсудський не може зробити такого військового замаху, щоби при його допомозі прогнати військову славу з Польщі. Завдання добробуту. Польщі треба мира, спокою, а не війни.

ЧАС УЖЕ ПОДУМАТИ ПРО ЕКОНОМІЧНІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Коли люди хотять поліпшити своє власне становище, то вони не тільки самі напружують свої сили, аби так сказати, самодіяльно зробити краще життя, але і шукають собі спільників, аби, взаємною допомогою, ширше, куди до наміченого мети. Від того повстають різні організації, що спираються на членів, які мають певні, оборотні в тій організації. Відкоди створює світ, достово вже прагнуло до найширшого об'єднання, та взаємної допомоги. Ті об'єднання спочатку об'єднали лише окремі родини, далі ці племена й нарешті народи, краї та держави.

Сучасною реальною, найширшою формою людського об'єднання є держава. Але в тій державі люди творять інші об'єднання з ріжкою метою. От наприклад ми живемо в Америці. Багато з нас ранішше думало повертатися до свого рідного краю, але їх спіткала тут сама звичайна пригода, яка не мине жадної людини — смерть. Помірали люди, які працювали дуже тяжко і хоч заробляли добре, всеж муслили або тут утримувати своїх родичів, або посилати гроші своїм дітям до краю. Тому не мали збережень „на чорний день“.

Сталося інакше так, що помірали чоловік і по смерті його не лишилося цента не то для підтримки його осиротілої родини, але не було навіть на похорони. Часто доводилося чужорозно, гарного чоловіка і широго робітника ховати на міській кошти, як якогось неробу, що все своє життя пропавша по садунах та рижних притулках. Але, знаходячись ширі приятелі й ховали на власні кошти, хоч бідно, але всеж як подобає кожному чесному працьовнику.

Почали інші люди думати, як зарадити такому неприємному становищу наших людей. Подумали про об'єднання для одної певної цілі, а саме для дачи посмертної допомоги померших тут українських людей. Для того вони утворили посмертні заповіді товариства, між ними найбільше й найліпше Український Народний Союз. Старі інші люди ще добре пам'ятають, з якими трупи добиралися починався наш Союз. Скільки рижих недоброчинців говорило на нього всякі несінітні. Але здоровий розум перемаг, а справи дали показали, які величезні користі мали члени Союзу. Союз наш почав розсти, кріпнути й тепер став одною з найбільш діючих доповідних організацій в Америці. Не тільки серед українців, але й взагалі серед-других народів.

А хто створив цю нашу погану організацію з величезним капіталом і з такою національно світовими і добре організованими? Звичайно ми самі. Ліпші елементи української еміграції. Але, коли порівняти кількість членів Українського Народного Союзу до всього числа нашої еміграції тут, то доведеться сконстатувати, що при більшій свідомості, числі членів маюг-дуже швидко не тільки подолатися, але й удосконалитися. Ось чому члени української еміграції. Але, коли порівняти кількість членів Українського Народного Союзу до всього числа нашої еміграції тут, то доведеться сконстатувати, що при більшій свідомості, числі членів маюг-дуже швидко не тільки подолатися, але й удосконалитися.

Тоді наш Союз мавби ст-більшу силу матеріально, а тим мігби більше прислужитися до розвитку й плекання національного життя в Америці та до допомоги моральної й матеріальної країні.

Це й перше й головне наше завдання — побилизити, на скільки можливо, число членів Союзу. Коли які віділа має пів сотки душ, може, і умість, добути на сотку, віділа, який має сотку, повнішеби скорше прийти до другої сотки, і т. д.

Крім того є ще й інші форм господарського об'єднання й взаємної допомоги, які й мають іншу ціль. Це так звані рижні кооперативи. Вони ростуть і розвиваються на всю Америку, або на один стейт, чи навіть одну місцевість. Кооперативи це теж об'єднання певної кількості людей для поліпшення „свого“ матеріального стану шляхом спільної купівлі, продукування, „споживання“ т. д. Як ріжкоманітні потреби людей, так ріжкоманітні й кооперативи. Кооператив значить спількування людей для певної одної мети. Ось відповідно до людських потреб і кооператив буває ріжкого характеру. Буває воно: продукційна, споживча, торговельна, фінансова (кредитова), житлова, то що „Протійшій“ форми кооперативів ми знали ще у себе дома, коли два господарі, що мали, скажемо, не досить худоби, спиралися, аби спільними зусиллями зобробити поле. Чи, скажемо, посполбили один одному урядувати та провадити господарство та інше. Кожен знає що з такої взаємної допомоги завжди була значна користь.

КОСЦЮШКО В НОВОМУ ОСВІТЛЕННІ

В культурному світі привиди злавно оцінювати всі полії суспільно-політичного й культурного життя та їх героїв просто, ясно й відкрито, а перелісно вірно й правдиво, хочби справа торкалася найважливіших справ, найбільших світових народів. Чи не був політик, письменник, учений, військовий — кожного там мрять в одній міркові й оцінюють по співражній заслугам, як основні певні, безсумнішні, документальних даних, а не всяких легенд і фантазій. Ця метода критичного, здорового пілхоту до кожного справи, до кожного діяча приналяса доволі смирною й нас, головю за прикладом у величому тис двох критичних діячів, як Драгоманов і Франко. Прикладами не доволі. Заледь хочби критичне, завжди паєнергійно відношення українських істориків до особисті Миколишицького й Мазепи, або відношення українських літературних критиків до Особа Куліджа, Драгоманова Франка, навіть Шевченка.

За те зовсім іннакше пілхоту до оцінки важливіших подій зі своєї історії, які і своїх визначніших діячів, Польки. Не дай Боже торкнутися польському критикові одної відомої сторінки діяльності призначено й окритого авреолом слави польського поета, „народового вішуня“, не подарує польський обиватель своему історикові змалювання польського „народового героя“ таким, яким він був у дійсності на основі найавтентичніших історичних джерел, коли це здразнить його „народову“ амбіцію. Бо деж може на писати правду, таку правду для польського мізку правду про воззалежного на всі заставки польського героя і жодна, якому мало не в кожній закутній будують раматинки! Деж можна писати про Косцюшко, що він був людина дрібна, луста, марна, неморальна, а до того непольського походження!

Триба дійсно немалю відваги, щоби в сучасних польських умовах виступити проти культу Косцюшка так, як зробив професор познанського університету, відомий історик Наполеонський доби А. М. Скалковський у своїй студії про Косцюшка („Kosciuszko w swiiele powstowczych „badai“, Poznan, 1924). Вдлавити, характерності й сильної логіки правди — таких рідких і не поплитних прикмет у житті нинішньої Польщі.

Брошура Скалковського не велика, всього 48 сторінок друку, але в ній подано стільки цікавих, переконуючих даних про ославленого польського героя, що з того його героїстства не лишається слівце ні сліву.

Зараз на початку авторства, що Косцюшко походить з українсько-литовського роду; по предках не олідились нічого додатного, навпаки — не бракувало традицій відіменних. У школі він дуже мало вчився, був самоуком, але дилетантом. У кадетській школі він згіршавши ваір в королівській Чарторийській і там стратив деякі основні християнські моралі. Жинчи серед аристократського світу у Франції, займав добрий обсяг, а приймаючи обичай того світу, трапився і тоді, по всякій правдоподібності, згиниши свій здоровий розум в американській Вільямсвилі, як хворі Пашковський. Відлучив до дому, задвожився а стратив решту батьківщини. Описуючи історію любові Косцюшка до Людовики Соновської, автор оправдає її батька, що не хотів дати її йому за жінку, а причину бачить у надто гуляцтві його життя. Далеке Скалковський звикає Косцюшкови нершувати у відборі званих (Йому було все одно: посяда військова чи цивільна) і життєво неорядна.

Мини заслуги Косцюшка в Америці бачить автор в американській легенді, що виготовлено там на зразок польського тоді, коли Косцюшко герой польського народу приїхав другий раз на американську землю. В дійсності Косцюшко не виїхав з Європи в другорядну роллю. Символізм американців здобув собі товаришескими прикметами; скромністю й уступливістю, що вказувало на його слабу індивідуальність. Косцюшко не вигравав німаго зворівнення з Пулавським ні в Вашингтоні, ні в Варшаві. Це думка автора представителю Польщі, був тоді Пулавський, що мав гарні минуле воєнну практику, а також героїстичний темперамент; таке героїство й посвятив він залюбовку вна смерть. Натомісць Косцюшко був незвичайно нікому, тому надобрав титулами (уживав залубку титулу графа); він не мав воєнної практики, був радше людинаю кабинетової праці, а його героїстство є щонайменше під знаком запиту, бо воно нічим не ствержене. Розуміється, що Вашингтон було далеко краще підготований до того, щоб взяти на себе провід в боротьбі за незалежність, як Косцюшко, що, зі своїм багатством відірваних відомостей і натурою артиста був субтелітніший, але настільки менше кріпкий, а також морально менше здоровий. Вашингтон мав сильну пілхоту в релігії, родичів, здоровий й практичний суспільності, Косцюшко був тип напів Гамлетівський, правда, дідний до чину, але повний внутрішнього неспокою, суперечностей, несподобностей, без реального погляду на світ“ (стор. 28).

Розбираючи життя й діяльність Косцюшка після його повертуту до краю аж до війни 1792 р., Скалковський критично його господарю в родових Сехновичах, особливою беззаставною роблення довгий. Гарну прикмету його характеру бачить тільки в тому, що він дав своїм селіям деякі ліберальні розгадирши в голові Косцюшка видло добре з його кореспонденції, а його думки про спосіб оборони краю на зразок американської міліції є „більш чужденські, як графський титул такий дивний у цього білого демократа. Автор критично антилібералізм Косцюшка; його страх перед сильною центральною владою, що не перешкодило йому стягнути по обмежену владу в сіль-постанови. Описує проф. Скалковський доказує, що Косцюшко був провінціалістом сепаратистом, бо м. ин. робив усікі заходи, щоб його перенести з Кувів у рідні литовські білоруські сторони.

В останніх розділах своєї праці проф. Скалковський розбиває все легенду про Косцюшка як героя. Він доказує, що Косцюшко не поклав найменших заслуг під Дубенку; побуду під Дубенку (1792) створила ин. Ізабєля Чарторийська, в чому співділав усюю неправдим описом сам Косцюшко. І тут треба шукати початку легенди про перемогу Косцюшка, який з розмоисом пофальшував цифри страт, щоб викликати враження виграної битви.

Роллю Косцюшка в історії повстання (1794) вважає автор позір! СОЮЗОВЦІ В DETROIT I НАМТРАМСК, МІСН! ПОЗІР! БРАТСТВО СВ. ВРХІСМІТЕЛЯ, ВІДІДІ 292 У. Н. СОЮЗА

трагічною, бо він пересюмо його вбивх, що відіслано на тім повстанню катувати пофальшу. Бою виявив він звиняння страшною землю. В дійсності Косцюшко не виїхав з Європи в другорядну роллю. Символізм американців здобув собі товаришескими прикметами; скромністю й уступливістю, що вказувало на його слабу індивідуальність. Косцюшко не вигравав німаго зворівнення з Пулавським ні в Вашингтоні, ні в Варшаві. Це думка автора представителю Польщі, був тоді Пулавський, що мав гарні минуле воєнну практику, а також героїстичний темперамент; таке героїство й посвятив він залубку вна смерть. Натомісць Косцюшко був незвичайно нікому, тому надобрав титулами (уживав залубку титулу графа); він не мав воєнної практики, був радше людинаю кабинетової праці, а його героїстство є щонайменше під знаком запиту, бо воно нічим не ствержене. Розуміється, що Вашингтон було далеко краще підготований до того, щоб взяти на себе провід в боротьбі за незалежність, як Косцюшко, що, зі своїм багатством відірваних відомостей і натурою артиста був субтелітніший, але настільки менше кріпкий, а також морально менше здоровий. Вашингтон мав сильну пілхоту в релігії, родичів, здоровий й практичний суспільності, Косцюшко був тип напів Гамлетівський, правда, дідний до чину, але повний внутрішнього неспокою, суперечностей, несподобностей, без реального погляду на світ“ (стор. 28).

Розбираючи життя й діяльність Косцюшка після його повертуту до краю аж до війни 1792 р., Скалковський критично його господарю в родових Сехновичах, особливою беззаставною роблення довгий. Гарну прикмету його характеру бачить тільки в тому, що він дав своїм селіям деякі ліберальні розгадирши в голові Косцюшка видло добре з його кореспонденції, а його думки про спосіб оборони краю на зразок американської міліції є „більш чужденські, як графський титул такий дивний у цього білого демократа. Автор критично антилібералізм Косцюшка; його страх перед сильною центральною владою, що не перешкодило йому стягнути по обмежену владу в сіль-постанови. Описує проф. Скалковський доказує, що Косцюшко був провінціалістом сепаратистом, бо м. ин. робив усікі заходи, щоб його перенести з Кувів у рідні литовські білоруські сторони.

В останніх розділах своєї праці проф. Скалковський розбиває все легенду про Косцюшка як героя. Він доказує, що Косцюшко не поклав найменших заслуг під Дубенку; побуду під Дубенку (1792) створила ин. Ізабєля Чарторийська, в чому співділав усюю неправдим описом сам Косцюшко. І тут треба шукати початку легенди про перемогу Косцюшка, який з розмоисом пофальшував цифри страт, щоб викликати враження виграної битви.

Роллю Косцюшка в історії повстання (1794) вважає автор позір! СОЮЗОВЦІ В DETROIT I НАМТРАМСК, МІСН! ПОЗІР! БРАТСТВО СВ. ВРХІСМІТЕЛЯ, ВІДІДІ 292 У. Н. СОЮЗА

Розбираючи життя й діяльність Косцюшка після його повертуту до краю аж до війни 1792 р., Скалковський критично його господарю в родових Сехновичах, особливою беззаставною роблення довгий. Гарну прикмету його характеру бачить тільки в тому, що він дав своїм селіям деякі ліберальні розгадирши в голові Косцюшка видло добре з його кореспонденції, а його думки про спосіб оборони краю на зразок американської міліції є „більш чужденські, як графський титул такий дивний у цього білого демократа. Автор критично антилібералізм Косцюшка; його страх перед сильною центральною владою, що не перешкодило йому стягнути по обмежену владу в сіль-постанови. Описує проф. Скалковський доказує, що Косцюшко був провінціалістом сепаратистом, бо м. ин. робив усікі заходи, щоб його перенести з Кувів у рідні литовські білоруські сторони.

В останніх розділах своєї праці проф. Скалковський розбиває все легенду про Косцюшка як героя. Він доказує, що Косцюшко не поклав найменших заслуг під Дубенку; побуду під Дубенку (1792) створила ин. Ізабєля Чарторийська, в чому співділав усюю неправдим описом сам Косцюшко. І тут треба шукати початку легенди про перемогу Косцюшка, який з розмоисом пофальшував цифри страт, щоб викликати враження виграної битви.

Роллю Косцюшка в історії повстання (1794) вважає автор позір! СОЮЗОВЦІ В DETROIT I НАМТРАМСК, МІСН! ПОЗІР! БРАТСТВО СВ. ВРХІСМІТЕЛЯ, ВІДІДІ 292 У. Н. СОЮЗА

Розбираючи життя й діяльність Косцюшка після його повертуту до краю аж до війни 1792 р., Скалковський критично його господарю в родових Сехновичах, особливою беззаставною роблення довгий. Гарну прикмету його характеру бачить тільки в тому, що він дав своїм селіям деякі ліберальні розгадирши в голові Косцюшка видло добре з його кореспонденції, а його думки про спосіб оборони краю на зразок американської міліції є „більш чужденські, як графський титул такий дивний у цього білого демократа. Автор критично антилібералізм Косцюшка; його страх перед сильною центральною владою, що не перешкодило йому стягнути по обмежену владу в сіль-постанови. Описує проф. Скалковський доказує, що Косцюшко був провінціалістом сепаратистом, бо м. ин. робив усікі заходи, щоб його перенести з Кувів у рідні литовські білоруські сторони.

В останніх розділах своєї праці проф. Скалковський розбиває все легенду про Косцюшка як героя. Він доказує, що Косцюшко не поклав найменших заслуг під Дубенку; побуду під Дубенку (1792) створила ин. Ізабєля Чарторийська, в чому співділав усюю неправдим описом сам Косцюшко. І тут треба шукати початку легенди про перемогу Косцюшка, який з розмоисом пофальшував цифри страт, щоб викликати враження виграної битви.

ВІСНА

Томастон, Конн. Тов. Укр. Січ, від. 222 У. Н. С., урядкує віче на день 30-го мая б. р., в справі розстрля робітників в Стріно та в загальних народних справах. Віче відбудеться на сали Тов. Укр. Січ, іст. Мейн-уайл. Повіток о год. 2-ій пополудні.

ПОЗІР! СОЮЗОВЦІ В DETROIT I НАМТРАМСК, МІСН! ПОЗІР! БРАТСТВО СВ. ВРХІСМІТЕЛЯ, ВІДІДІ 292 У. Н. СОЮЗА

15-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ

ПРИСТУПЛЕННЯ ДО У. Н. СОЮЗА. В НЕДІЛЮ, ДНЯ 30-ГО МАЯ 1926 РОКУ ПРОГРАМОЮ СВЯТА. 1. Всі Товариства і Братства просяться вжитися з програмою, як що котрі матять, о год. 11.30 в церкві на панакуну. 2. Спільна фотографія. 3. Почти унішнями до Мішней уя, а відтак до галі при СІЛВЕРТ І СЛАУТОН де відбудуться привітні промови і реферати. Бесідники знаменит. Почти спільна забава до год. 7-ої вечером. 4. Точно о год. 7-ої вечером відбудеться концерт, а по концерті при добрій музиці, Валь до пісної ночі. На святі обов'язаний бути кожний член і члениця У. Н. С. Члени віділа 292-го мають вжитися під карною \$5.00. Хто не приїде — той не є член. За вдоволення ручуть з ширим пригною — КОМІТЕТ.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА“

